

[భగవతి, జగన్నాదాస్ మరియు వెంకటరామ అయ్యర్, న్యాయమూర్తులు]

భారతీయ శిక్షాస్మృతి (చట్టం XLV/1860), విభాగాలు 34 మరియు 149 - యొక్క పరిధి - విభాగం 302 తో చదవాలి 149 కింద చార్జ్ - విభాగం 302 తో చదివారు 34 కింద శిక్ష - చెల్లుబాటు అయ్యేది.

విభాగం 302, భారతీయ శిక్షాస్మృతి, విభాగం 34 తో చదివిన అప్పీళ్లకు సంబంధించిన నేరారోపణలు చట్టవిరుద్ధమని వాదించబడింది, విభాగం 302 విభాగం 149 తో చదివిన కింద మాత్రమే వారిపై అభియోగాలు మోపబడ్డాయి. విభాగం 149 పరిధి విభాగం 34 కి భిన్నంగా ఉన్నందున, విభాగం 149 ప్రకారం ఉమ్మడి విషయాలకు రుజువు కావాల్సి ఉండగా, విభాగం 34 ప్రకారం ఉమ్మడి ఉద్దేశాన్ని ఏర్పరుచుకోవడం అవసరం కాబట్టి నిందితుడిపై అభియోగం విభాగం 149, కింద ఉన్నప్పుడు విభాగం 34 కింద ఒకదానిలో అప్పీల్ లో దోషిగా నిర్దారించబడదు. జరిగినది, రెండు విభాగాల మధ్య 'గణనీయమైన తేడా ఉంది' అన్నది నిజం కానీ అవి కూడా కొంత వరకు అతివ్యాప్తి చెంది ఉన్నాయి మరియు ఇది అభియోగం విభాగం 149 కింద అతివ్యాప్తి చెందుతుందో, లేదో ప్రతి సందర్భంలో విభాగం 34 వాస్తవాలపై నిర్ణయించాల్సిన ప్రశ్న. సాధారణ విషయం అయితే విభాగం 149 కింద అభియోగం యొక్క విషయం లేదు తప్పనిసరిగా ఒక సాధారణ ఉద్దేశాన్ని కలిగి ఉండాలి, అప్పుడు విభాగం 34 యొక్క ప్రత్యామ్నాయం విభాగం 149 నిందితులకు పక్షపాతానికి దారితీయవచ్చు, కాబట్టి అనుమతించకూడదు. విభాగం 34 కింద అభియోగాలు మోపబడినట్లయితే, విభాగం 149 కింద అభియోగానికి సంబంధించి రుజువు చేయవలసిన వాస్తవాలు మరియు సాక్ష్యాలు ఒకే విధంగా ఉంటే, విభాగం 34 కింద నిందితులపై అభియోగాలు మోపడంలో వైఫల్యం ఎటువంటి పక్షపాతానికి దారితీయదు మరియు అటువంటి సందర్భాలలో విభాగం 149 కి బదులుగా విభాగం 34 యొక్క ప్రత్యామ్నాయం ఒక అధికారిక విషయంగా పరిగణించబడాలి అభియోగం 149 కింద మాత్రమే ఉన్నప్పుడు విభాగం 34 కి ఎటువంటి ఆశ్రయం ఆధారం ఉండదని చట్టం యొక్క అంత విస్తృతమైన ప్రతిపాదన లేదు.

అటువంటి సహాయాన్ని పొందవచ్చా లేదా అనేది ప్రతి కేసు యొక్క వాస్తవాలపై ఆధారపడి ఉండాలి.

ప్రస్తుత కేసు యొక్క వాస్తవాలు అటువంటి ఆశ్రయాన్ని కోరుతున్నాయి.

దలీప్ సింగ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్ (A.I.R. 1953 S.C. 364), బరేంద్ర కుమార్ ఘోష్ వర్సెస్ ఎంపరర్ (I.L.R. 52 కలకత్తా 197 P.C.), లక్ష్మన్ సింగ్ వర్సెస్ ది స్టేట్ ([1952] S.C.R. 839) సూచించబడింది.

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నం. 64/1953.

న్యాయమూర్తి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్ చేయడం, జూన్ 9, 1953, తీర్పు నుండి ఉత్పన్నమయ్యే క్రిమినల్ అప్పీల్ నం. 60/1953లో సిమ్లా (ఫాల్సా మరియు కపూర్ న్యాయమూర్తులు) వద్ద పంజాబ్ రాష్ట్రం కోసం ఉన్నతన్యాయస్థానం ఆఫ్ జ్యుడికేచర్ యొక్క 60/1953 తేదీ మరియు డిసెంబరు 15, 1952, నాటి, అదనపు సెషన్స్ న్యాయమూర్తి, ఫిరోజ్ పూర్ న్యాయస్థానం, సెషన్స్ కేస్ నం. 50/1952 మరియు ట్రయల్ నెం. 57/1952.

అప్పీలుదారుల తరపున: జై గోపాల్ సేథి (ఆర్.ఎల్.కోఫ్లా, అతనితో).

ప్రతివాది తరపున: పోరస్ ఎ. మెహతా.

1954, జనవరి 29 న న్యాయస్థానం తీర్పు వెలువరించిన వారు

వెంకటరామ అయ్యర్, న్యాయమూర్తి - ఇది ఫిరోజ్ పూర్ అదనపు సెషన్స్ న్యాయమూర్తి వారి నేరారోపణను నిర్ధారిస్తూ పంజాబ్ ఉన్నతన్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పుపై కర్నెల్ సింగ్ మరియు మల్కియాత్ సింగ్ చేసిన ప్రత్యేక అనుమతిపై అప్పీల్ చేశారు. భారతీయ శిక్షాస్మృతి విభాగం 302 మరియు వారికి మరణశిక్ష విధించబడింది.

దిగువ న్యాయస్థానాలు కనుగొన్న వాస్తవాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి: అప్పీలుదారులు మరియు వారి పక్షం మధ్య ఒకవైపు మరియు మరణించిన గుర్బక్షి సింగ్ మరియు వారి పార్టీ మధ్య చాలా కాలంగా శత్రుత్వం ఉంది , ఫలితంగా అనేక నేరాలు మరియు విచారణలు న్యాయస్థానంలో జరిగాయి. జనవరి 27న. 1952, రోజున సూర్యాస్తమయం సమయంలో , గుర్బక్షి సింగ్ తన

ఇంటిలోని సబాత్ కూర్చున్నాడు మరియు అతని సోదరి శ్రీమతి భోలన్ వంటగదిలో ఉన్నది. అప్పుడు అప్పీలుదారులు మరియు వారి మనుషులు రైఫిళ్లతో ఆ ప్రదేశానికి వచ్చి , గుర్బక్షి సింగ్ ఇంటి పైకప్పుపైకి వచ్చి, బయటకు రావాలని సవాలు చేశారు. గుర్బక్షి సింగ్ మరియు శ్రీమతి భోలాన్ కోతా దగ్గరకు వెళ్లి లోపలి నుంచి తలుపులు వేసారు. అప్పుడు అప్పీలుదారులు మరియు వారి మనుషులు పలుగులతో పైకప్పుకు రంధ్రాలు చేసి , పొడి కొమ్మల వంటి మండే పదార్థాలను మండించి , రంధ్రాల ద్వారా కోత లోపల విసిరి, భవనానికి నిప్పు పెట్టారు. గుర్బక్షి సింగ్ మరియు శ్రీమతి భోలన్ లోపల పట్టుకుని కాల్చి చంపారు. ఆ సమయంలో దూరంగా ఉన్న దేవ్ అని పిలవబడే గుర్బక్షి సింగ్ సోదరుడు, ప్రాసిక్యూషన్ ప్రకారం, అతను తరువాత తిరిగినప్పుడు స్వాధీనం చేసుకున్నాడు, మంటల్లో పడవేయబడ్డాడు మరియు కాల్చి చంపబడ్డాడు. ఇంతలో గుర్బామ్ సింగ్ , పిడబ్ల్యు 13, గుర్బక్షి సింగ్ మరియు అతని పొరుగువారి బంధువు , గ్రామం వెలుపల , ఎనిమిది మైళ్ల దూరంలో ఉన్న నిహాల్ సింగ్ వాలా వద్ద పోలీసు స్టేషన్ లో జరిగిన సంఘటనను నివేదించారు (ఎగ్జిబిట్ PQ ద్వారా). అప్పుడు రాత్రి 10-30 గంటల సమయంలో , ఈ సమాచారం అందుకున్న పోలీసు సబ్-ఇన్ స్పెక్టర్, పిడబ్ల్యు 25, కానిస్టేబుళ్లతో మరియు గుర్బామ్ సింగ్ తో కలిసి గ్రామానికి వెళ్లారు. అతను ఇంటిని ఎక్కువగా కాలిపోయి , కాలిపోయిన మూడు మృతదేహాల నుండి వెలికితీశాడు మరియు అవి గుర్బక్షి, దేవ్ మరియు శ్రీమతి భోలన్. అప్పీలుదారు కర్నెల్ సింగ్ వాస్తవానికి ఆ స్థలంలో కనిపించాడు మరియు అక్కడికక్కడే అరెస్టు చేశారు. ఎగ్జిబిట్ PQ లో పాల్గొనేవారిలో ఒకరిగా పేర్కొనబడిన మల్కియాత్ సింగ్ అతని ఇంట్లో తుపాకీ గాయాలతో కనుగొనబడి , అరెస్టు చేయబడ్డాడు. గుర్బక్షి సింగ్ ఇంటిని తగలబెట్టి , అతనిని, దేవ్ మరియు మత్ ని హత్య చేయాలనే లక్ష్యంతో చట్టవిరుద్ధమైన సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేసినందుకు , అప్పీలుదారులతో సహా ఎనిమిది మంది వ్యక్తులపై విభాగం 148 , భారతీయ శిక్షాస్పృతి కింద అభియోగాలు మోపారు. భోలన్, మరియు విభాగం 302 కింద వారి హత్య కోసం విభాగం 149 తో చదవబడింది . అడిషనల్ సెషన్స్ న్యాయమూర్తి, ఫిరోజ్ పూర్, నిందితులలో ఇద్దరిపై అనుమానం లేకుండా కేసు స్థాపించబడలేదని మరియు తదనుగుణంగా అతను వారిని నిర్దోషులుగా విడుదల చేశాడు. అతను విభాగం 148 మరియు విభాగం 302 ప్రకారం విభాగం 149 కింద అప్పీలుదారులతో సహా ఆరుగురిని దోషులుగా నిర్ధారించాడు , మరియు వారికి మరణశిక్ష విధించారు. అప్పీల్ పై, పంజాబ్ ఉన్నత న్యాయస్థానానికి చెందిన న్యాయమూర్తులు , "ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షులు వివరించిన మార్గాల్లో ఎక్కువ

లేదా తక్కువ సంఘటన జరిగిందనడంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు , మరియు నేరస్థుల ప్రాథమిక లక్ష్యం హత్య అయి ఉండాలి. గుర్బక్షి సింగ్ , మరణించాడు, అతనికి మరియు నిందితుడి ప్రధాన శరీరానికి మధ్య ఉన్న తీవ్రమైన శత్రుత్వం ఫలితంగా" మరియు "ఆరుగురు అప్పీలుదారులు ఈ సంఘటనలో పాల్గొన్నారనేది చాలా నిజం అయినప్పటికీ" , నలుగురిపై ఇతర నిందితులకు వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యం అప్పీలుదారులు వారి నేరారోపణను కొనసాగించడానికి సరిపోలేదు , ఎందుకంటే ఇది సంఘటన స్థలం నుండి 40 నుండి 50 అడుగుల దూరంలో ఉన్న వ్యక్తుల సాక్ష్యాన్ని కలిగి ఉంది మరియు వారి వాయిస్ ద్వారా మాత్రమే నిందితుడిని గుర్తించినట్లు పేర్కొన్నారు. దీంతో వారిని నిర్దోషులుగా విడుదల చేశారు. ఇద్దరు అప్పీలుదారులపై కేసును డీల్ చేస్తున్నప్పుడు , వారికి వ్యతిరేకంగా, ఇద్దరు ప్రత్యక్ష సాక్షులు గుర్నామ్ సింగ్ (PW 13) మరియు మఘర్ సింగ్ (PW 14), మఘర్ సింగ్ నమ్మదగిన సాక్షి కాదని , ఏమీ చేయలేరని వారు గమనించారు. గుర్నామ్ సింగ్ యొక్క సాక్ష్యాధారాలకు వ్యతిరేకంగా , అతని సాక్ష్యం ఆధారంగా మాత్రమే నేరారోపణ చేయడం సురక్షితం కాదని, అయితే కర్నెల్ సింగ్ సంఘటనా స్థలంలో ఉండటం మరియు మల్కియాత్ సింగ్ వ్యక్తిపై గాయాలు ఉండటం వల్ల తగినంత గుర్నామ్ సింగ్ యొక్క సాక్ష్యం ధృవీకరణ ఉందని కోరారు. తదనుగుణంగా వారు అప్పీలుదారులకు వ్యతిరేకంగా నేరారోపణ మరియు శిక్షను నిర్ధారించారు. అప్పీల్ లో నలుగురు నిందితులు నిర్దోషులుగా విడుదలైనందున, విభాగం 149 కింద అప్పీలుదారుల నేరారోపణలను న్యాయమూర్తులు పక్కన పెట్టారు మరియు విభాగం 34 , భారతీయ శిక్షాస్మృతి అక్కడ భర్తీ చేశారు.

అప్పీలుదారుల తరుపున రెండు వాదోపవాదాలు వినిపించాయి , అభ్యర్థుల అంగీకరించిన సాక్ష్యం న్యాయమూర్తులు నమ్మదగినవిగా అప్పీలుదారుల నేరాన్ని నిర్ధారించడానికి సరిపోదు మరియు విభాగం 34 ప్రకారం వారి నేరాన్ని నిర్ధారించబడింది . ఆ విభాగం కింద వారిపై ఎలాంటి అభియోగాలు నమోదు చేయకపోవడం దారుణం. మొదటి అంశంలో , అప్పీలుదారుల తరపు న్యాయవాది యొక్క వాదన ఏమిటంటే , విశ్వసనీయతకు అర్హమైన సాక్ష్యం . PW 13 అని మరియు అతని సాక్ష్యం కూడా ధృవీకరించబడితే తప్ప దానిపై చర్య తీసుకోలేమని భావించారు. అప్పీళ్లకు వ్యతిరేకంగా అలాంటి ధృవీకరణ ఉందని న్యాయమూర్తులు తప్పుబట్టారు. PW 13 యొక్క సాక్ష్యాన్ని ధృవీకరిస్తూ కింది న్యాయస్థానం ఆధారపడిన పరిస్థితి ఏమిటంటే , అప్పీలుదారులు సంఘటన స్థలంలో ఉన్నట్లు రుజువైంది మరియు అక్కడ వారి నుండి సంతృప్తికరమైన వివరణ లేదు. కర్నెల్

సింగ్ విషయానికొస్తే, పోలీసు సబ్-ఇన్స్పెక్టర్, పిడబ్ల్యు 25, అతను చేతిలో ఈటెతో కాలిపోతున్న ఇంటి నుండి బయటకు వస్తున్నట్లు కనుగొన్నాడు. అతని వ్యక్తిపై గాయాలు ఉన్నాయి మరియు అతని పైజామా రక్తపు మరకలతో ఉంది. అతను అక్కడికక్కడే అరెస్టు చేయబడ్డాడు మరియు ఈటె మరియు పైజామాను స్వాధీనం చేసుకున్నారు మరియు ఎగ్జిబిట్స్ P-12 మరియు P-20గా గుర్తించారు. మర్మియాత్ సింగ్ విషయానికొస్తే, అతని పేరు మొదటి సమాచార నివేదిక, ఎగ్జిబిట్ పిక్చూలో ప్రస్తావించబడింది మరియు P.W. 25 అతని ఇంటికి వెళ్లి తుపాకీ గాయాలతో గుర్తించి అతన్ని అరెస్టు చేశారు. విభాగం 342, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద కర్నెల్ సింగ్ ఇచ్చిన స్టేట్మెంట్లో, గుర్నామ్ సింగ్ ఇల్లు అగ్నికి ఆహుతైందని చూసినప్పుడు, తాను అక్కడికి వెళ్లి, నిందితుల దాడికి గురయ్యానని, తనకు సహాయం చేయడానికి మర్మియాత్ సింగ్ అక్కడికి వచ్చాడని, ఎప్పుడు అతను దాడి చేసిన నేరస్థులతో వారు మల్లగుల్లాలు పడుతున్నారు మరియు మర్మియాత్, సింగ్ తుపాకీ కాల్పులు అందుకున్నారు మరియు ఆ తర్వాత వారు తమ ఇళ్లకు వెళ్లిపోయారు అన్నారు. మర్మియాత్ సింగ్ ప్రకటన కూడా ఇదే తరహాలో ఉంది. ఈ చర్యలకు మరే ఇతర వ్యక్తి లేదా వ్యక్తులు బాధ్యులని ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు మరియు "తమ బద్ధ శత్రువు తరపున కొంతమంది తెలియని దుండగులకు వ్యతిరేకంగా జోక్యం చేసుకున్నప్పుడు వారు ఈ గాయాలు పొందారు" అని అప్పీలుదారుల వివరణ అవాస్తవమని న్యాయమూర్తులు తిరస్కరించారు.

సంఘటన స్థలంలో కర్నెల్ సింగ్ ఉండటం వల్ల ఏమీ అర్థం కాదని, మరెవరూ పాత్రలో దోషపూరితంగా ప్రవర్తిస్తేనే అది ధృవీకరించబడుతుందని అప్పీలుదారుల కోసం వాదించారు. మర్మియాత్ సింగ్ ప్రస్తావనతో, తుపాకీ గాయాలు ఎలా సంభవించాయనే దానిపై ఎటువంటి ఆధారాలు లేనందున వాటి ఉనికికి అసంపూర్తిగా ఉంటుందని వాదించారు. గుర్బక్షి సింగ్ పైకప్పు మీద ఉన్నప్పుడు అతనిపై రంధ్రం ద్వారా కాల్చి ఉంటాడని పండితులైన న్యాయమూర్తుల సిద్ధాంతం. సాక్ష్యాధారాలకు పూర్తిగా మద్దతు లేదు మరియు గాయాల స్వభావం మరియు గుర్బక్షి సింగ్ ఇంటి నుండి తుపాకీని స్వాధీనం చేసుకోలేదని మరియు తదనుగుణంగా మర్మియాత్ సింగ్ ఇంట్లో జరిగిన సంఘటనతో సంబంధం లేదని వైద్య సాక్ష్యాలను వ్యతిరేకించారు. నిందితులు ఆ స్థలంలో తమ ఉనికిని అంగీకరించినా, కొందరు నిందితులు ఇంటికి నిప్పంటించారని, ఆ తర్వాత అక్కడికి వెళ్లారని వివరించిన నిందితుల వాంగ్మూలాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, ఆ వాంగ్మూలాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే వాటిని మొత్తంగా తీసుకోవాలి మరియు నేరారోపణ చేసే

భాగాన్ని అంగీకరించడం మరియు దానిలోని మినహాయింపు భాగాన్ని తిరస్కరించడం సరైనది కాదు మరియు దానిలోని నిర్దేశిక భాగాన్ని తిరస్కరించడం మరియు 1111 వ పేజీలోని హనుమంత్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ మధ్యప్రదేశ్ [1952] SCR 1091 లో ఈ న్యాయస్థానం యొక్క పరిశీలనలు ఈ స్థానానికి మద్దతుగా ఆధారపడ్డారు. అప్పీలుదారుల ప్రకారం ఫలితం తగినంత లేదు. వారి నేరారోపణకు మద్దతుగా PW 13 యొక్క సాక్ష్యం యొక్క ధృవీకరణ.

ఈ వివాదాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని , ప్రతి అప్పీలుదారుపై ఎలాంటి ధృవీకరణ ఉందో చూడటానికి సాక్ష్యాలను పరిశీలించడం అవసరం. కర్నెల్ సింగ్ విషయానికొస్తే , పిడబ్ల్యు 13 యొక్క సాక్ష్యాన్ని ధృవీకరించడానికి సాక్ష్యంలో వెల్లడించిన పరిస్థితులలో సంఘటన జరిగిన ప్రదేశంలో అతని ఉనికి సరిపోతుంది. గుర్నామ్ సింగ్ ఆమోదించేవాడు కాదని గుర్తుంచుకోవాలి. అతను ఒక సాక్షి, వీరికి వ్యతిరేకంగా పండిత న్యాయమూర్తులు ఏమీ చెప్పలేకపోయారు మరియు అతని సాక్ష్యాన్ని వారు ధృవీకరించాల్సిన అవసరం ఉంటే అది అతను మరణించిన వ్యక్తికి సంబంధించినది మరియు అతని ఏకైక సాక్ష్యం ఆధారంగా నేరారోపణ చేయడం సురక్షితం కాదని భావించబడింది , అటువంటి సందర్భాలలో ధృవీకరణ అవసరం అనేది ఆమోదించే వ్యక్తి యొక్క సాక్ష్యాన్ని సమర్థించాల్సిన అవసరం లేదు , కానీ వారి ముందు ఉన్న సాక్ష్యాలకు హామీ ఇవ్వడానికి మరియు నిర్దిష్ట వ్యక్తులు హత్యలో నిజంగా ఆందోళన చెందుతున్నారని వారిని సంతృప్తి పరచడానికి ఏది సరిపోతుంది. మరణించిన వ్యక్తి." (లచ్మన్ సింగ్ వర్సెస్ స్టేట్ [1952] SCR 839 at p.845) కర్నెల్ సింగ్ ను బలైము మరియు రక్తపు మరకతో ఉన్న పైజామాతో అక్కడికక్కడే అరెస్టు చేశారు, మరియు ఇవి అతను నేరంలో ఆందోళన చెందాడనే అనుమానానికి మద్దతునిచ్చే సాక్ష్యాధారాలు.

మల్కియాత్ సింగ్ కేసు మరింత కష్టతరం చేస్తుంది. అతను తన వ్యక్తిపై తుపాకీ గాయాలతో అతని ఇంట్లో అరెస్టు చేయబడ్డాడు మరియు సంఘటన జరిగిన ప్రదేశంలో అవి అందుకున్నట్లు నిర్ధారించబడకపోతే, అతనిని నేరంతో కనెక్ట్ చేయడానికి సరిపోదు. ఎగ్జిబిట్ PQ లో అతని పేరు యొక్క ప్రస్తావన తగినంతగా ధృవీకరించబడదని మేము అంగీకరిస్తున్నాము ఎందుకంటే అది మునుపటి దశలో PW 13 యొక్క ప్రకటన మాత్రమే మరియు ఇది స్వతంత్ర సాక్ష్యం కాదు. విభాగం 342 , క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద నిందితుడి స్టేట్ మెంట్ ను ప్రస్తావిస్తూ , దానిని అడ్మిషన్ గా ఉపయోగించాలని కోరితే అది పూర్తిగా చదవాలి ; కానీ అది విభిన్నమైన మరియు ప్రత్యేక విషయాలను కలిగి ఉన్న చోట , దానికి కారణం లేదు. ఇతర విషయాలకు సంబంధించిన

స్టేట్ మెంట్ లను సూచించకుండా ఒక విషయంలో ఉన్న అడ్మిషన్ పై ఆధారపడకూడదు. ఈ సందర్భంలో అతను సంఘటన స్థలంలో లేదా సమీపంలో ఉన్నాడని అప్పీలుదారు అంగీకరించాడు మరియు అతను గాయాలు ఎలా పొందాడనే దాని వివరణ నుండి వేరుగా ఉంటుంది. నేర్చుకున్న న్యాయమూర్తులు మా అభిప్రాయం ప్రకారం , వారి ప్రకటనను నమ్మలేదు. గుర్బక్షి సింగ్ ఇంటిని కొందరు గుర్తుతెలియని శత్రువులు తగులబెట్టారని మరియు వారే అతనిని హత్య చేశారని ఫిర్యాదుదారుడు, అతను సంఘటన స్థలంలో ఉన్నాడని అప్పీలుదారుని వాంగ్మూలంగా ఉపయోగించడంపై మాకు ఎటువంటి అభ్యంతరం కనిపించడం లేదు. ప్రవేశ న్యాయమూర్తులు ఆధారపడిన మరో ధృవీకరణ విషయమేమిటంటే , వారి దృష్టిలో తుపాకీ గాయాలు గుర్బక్షి సింగ్ ఇంట్లో మల్కియాత్ సింగ్ పొంది ఉండాలి. వారు ప్రత్యామ్నాయంలో ఈ అంశంపై తమ అన్వేషణను అందించారు. గుర్బక్షి సింగ్ ఇంటిలోపల నుంచి కాల్పులు జరపడం వల్ల గాయాలు అయ్యాయని వారు గమనించారు. కానీ దీనికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు మరియు వైద్య సాక్ష్యం వాస్తవానికి వ్యతిరేకం మరియు ఇప్పటికే చెప్పినట్లుగా , మరణించినవారి ఇంటి నుండి తుపాకీని స్వాధీనం చేసుకోలేదు. ప్రత్యామ్నాయంగా, గాయాలు అతని స్వంత వ్యక్తులలో ఒకరి నుండి కాల్చడం వల్ల సంభవించి ఉండవచ్చని వారు గమనించారు. ఈ దృక్కోణం PW 14 యొక్క సాక్ష్యం ద్వారా సమర్థించబడింది, అతను సంఘటనలు జరుగుతున్నప్పుడు మల్కియాత్ సింగ్ తనను తన స్వంత వ్యక్తులలో ఒకరు కాల్చి చంపారని మరియు ఆ తర్వాత అక్కడి నుండి వెళ్లిపోయారని నిలదీశారు. PW 14 యొక్క సాక్ష్యంపై చర్య తీసుకోవడానికి నేర్చుకున్న న్యాయమూర్తులు నిరాకరించినందున, ప్రత్యామ్నాయ సూచనకు సాక్ష్యం మద్దతు లేదని తోసిపుచ్చాలని అప్పీలుదారు వాదించారు. PW 14 గురించి న్యాయమూర్తులందరూ వ్యాఖ్యానించినదేమిటంటే , "మఘర్ సింగ్ యొక్క సాక్ష్యంపై గొప్పగా ఆధారపడటం అసాధ్యం" అని. కానీ అప్పుడు వారు ఈ అంశంపై అతని సాక్ష్యాన్ని కూడా స్పష్టంగా ప్రస్తావించారు (రికార్డ్ యొక్క 61వ పేజీని చూడండి) మరియు దానిని సాధ్యమైన ప్రత్యామ్నాయాలలో ఒకటిగా అంగీకరించారు (పేజీ 65లో) మరియు గాయాలు సంభవించిన ప్రదేశంలో తప్పక అందాయని మరియు గుర్బక్షి సింగ్ కాల్పులు జరిపాడనే సిద్ధాంతం ప్రతికూలంగా ఉందని వారు కనుగొన్నప్పుడు , వారు ఈ అంశంపై PW 14 యొక్క సాక్ష్యాన్ని అంగీకరించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారని అనుకోవడంలో ఇబ్బంది లేదు. గుర్బక్షి సింగ్ ఇంట్లో మల్కియాత్ సింగ్ కి తుపాకీ గుండు గాయాలు వచ్చాయని మరియు PW 13 యొక్క సాక్ష్యం యొక్క తగినంత ధృవీకరణ అని అనుకోవడానికి తగినంత విషయాలు ఉన్నాయి.

ఈ దృక్పథంలో మనం మొదటి వివాదాన్ని మినహాయించాలి. అప్పుడు తదుపరి ప్రశ్న ఏమిటంటే, విభాగం 302 కింద అప్పీలుదారు యొక్క నేరారోపణ విభాగం 34 తో చదవడం , వారిపై అభియోగాలు మోప బడినప్పుడు , విభాగం 302 కింద విభాగం 149 చదవడం చట్టవిరుద్ధం కాదా అనేది అప్పీలుదారుల వాదన విభాగం 149 పరిధి భిన్నంగా ఉంటుంది. విభాగం 34 నుండి విభాగం 149 కోరేది ఉమ్మడి విషయం రుజువు అయితే , విభాగం 34 ప్రకారం ఉమ్మడి ఉద్దేశాన్ని ఏర్పరచడం అవసరం మరియు అందువల్ల నిందితుడిపై అభియోగం విభాగం 149 కింద ఉన్నప్పుడు , దానిని మార్చడం సాధ్యం కాదు విభాగం 34 కింద ఒకటిగా అప్పీల్ చేయబడింది . **దలీప్ సింగ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్ AIR. 1953 SC 364 at p.366** లో ఈ న్యాయస్థానం యొక్క క్రింది పరిశీలనలు ఈ స్థానానికి మద్దతుగా ఆధారపడి ఉన్నాయి:-

"అలాగే ఈ కేసులో విభాగం 34 ని ఆశ్రయించడం సాధ్యం కాదు ఎందుకంటే అప్పీలుదారులపై అభియోగాలు మోపబడలేదు . ప్రత్యామ్నాయం మరియు విభాగం 34 ద్వారా అవసరమైన ఉమ్మడి ఉద్దేశం మరియు విభాగం 149 ద్వారా అవసరమైన ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యం కూడా ఒకేలా ఉండవు. "

రెండు విభాగాల మధ్య గణనీయమైన వ్యత్యాసం ఉన్న మాట వాస్తవమే కానీ **బరేంద్ర కుమార్ ఘోష్ వర్సెస్ ఎంపరర్ I.L.R 52 Cal. 197 (P.C)**, లో లార్డ్ సమ్మర్ గమనించినట్లుగా అవి కూడా కొంతమేరకు అతివ్యాప్తి చెందుతాయి మరియు విభాగం 149 కింద ఉన్న అభియోగం విభాగం 34 పరిధిలో ఉన్న కారణం అతివ్యాప్తి చేస్తుందా లేదా అనేది ప్రతి కేసు యొక్క వాస్తవాలపై నిర్ణయించాల్సిన ప్రశ్న . విభాగం 149 కింద అభియోగానికి సంబంధించిన సాధారణ విషయం తప్పనిసరిగా ఉమ్మడి ఉద్దేశాన్ని కలిగి ఉండనట్లయితే , విభాగం 34 ని విభాగం 149 కి ప్రత్యామ్నాయం చేయడం వల్ల నిందితులకు పక్షపాతం ఏర్పడవచ్చు మరియు కాబట్టి అనుమతించ కూడదు. అయితే విభాగం 149 కింద అభియోగానికి సంబంధించి రుజువు చేయాల్సిన వాస్తవాలు మరియు ఆధారాలు ఒకే విధంగా ఉంటే , విభాగం 34 కింద అభియోగాలు మోపినట్లయితే , విభాగం 34 కింద నిందితులపై అభియోగాలు మోపడంలో వైఫల్యం ఎలాంటి ఫలితాన్ని ఇవ్వదు P. 366 వద్ద పక్షపాతం మరియు అటువంటి సందర్భాలలో , విభాగం 149 కి బదులుగా విభాగం 34 యొక్క ప్రత్యామ్నాయం ఒక అధికారిక విషయంగా పరిగణించబడాలి. అభియోగం 149 కింద మాత్రమే

విధించబడినప్పుడు, చట్టంలో విభాగం 34 కి ఎటువంటి ఆధారం ఉండదనే విస్తృత ప్రతిపాదనకు అధికారంగా **దలీప్ సింగ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్ A.I.R. 1953 S.C. 364** లోని పరిశీలనలను మేము చదవము . అటువంటి సహాయాన్ని పొందవచ్చా లేదా అనేది ప్రతి కేసు యొక్క వాస్తవాలపై ఆధారపడి ఉండాలి. ఇది **లచ్ మన్ సింగ్ వర్సెస్ ది స్టేట్ [1952] S.C.R. 839** లో ఈ న్యాయస్థానం తీసుకున్న అభిప్రాయానికి అనుగుణంగా ఉంది , ఇక్కడ విభాగం 149 కి విభాగం 34 యొక్క ప్రత్యామ్నాయం వాస్తవాలు "నిందితులపై అభియోగాలు మోపగలిగేలా ఉన్నాయి. ప్రత్యామ్నాయంగా విభాగం 302 కింద విభాగం 149 తో చదవండి లేదా విభాగం 302 కింద విభాగం 34 తో చదవండి ."

ఈ దృక్పథం నుండి రికార్డును పరిశీలిస్తే , గుర్బక్షి సింగ్ తో చాలా కాలంగా శత్రుత్వం ఉన్న అప్పీలుదారులు ఇద్దరూ అతని ఇంటి పైకప్పుపైకి వచ్చి నిప్పంటించారు , మరణించిన వారితో మరియు శ్రీమతి భోలన్ లోపల ఇరుక్కుపోయారని కనుగొన్నారు. విభాగం 149 ప్రకారం ఇంటిని తగలబెట్టి, గుర్బక్షి సింగ్ మరణానికి కారణమవ్వడం వారి లక్ష్యం అయితే , అది కూడా విభాగం 34 ప్రకారం వారి ఉద్దేశం. ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలపై , నేరాలకు పాల్పడిన విషయం మరియు ఉద్దేశ్యం మధ్య తేడా ఉండదు. మా దృష్టిని కూడా విభాగం 149 ప్రస్తావిస్తూ సాధారణ విషయం ప్రాసిక్యూట్ చేయడంలో నిందితులు ఉద్దేశపూర్వకంగా ఇంటికి నిప్పంటించారు మరియు గుర్బక్షి సింగ్ మరియు శ్రీమతి భోలన్ ని హత్య చేశారని అభియోగం యొక్క పదాలు కూడా ఆకర్షించబడ్డాయి. దిగువ న్యాయస్థానం అభియోగంలో ఉన్న విభాగం 149 స్థానంలో విభాగం 34 ను భర్తీ చేయడం వల్ల అప్పీలుదారుకు ఎలాంటి పక్షపాతం జరగలేదని , అందువల్ల అభ్యంతరం వ్యక్తం చేయలేదని సంతృప్తి వ్యక్తం చేసింది.

అప్పీల్ విఫలమైంది మరియు తిరస్కరించబడింది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.

అప్పీలుదారుల తరపున ఏజెంట్: నౌనిత్ లాల్.

ప్రతివాది తరపున ఏజెంట్: ఆర్. హెచ్. ధేబర్.